

<p>VI. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára félévre 3, egész évre 6 frt.</p>	<p>Az előfizetési pénz a KIADÓHIVATALBA városháztér 6. sz. alá küldendő.</p>	<p>Pest, október 20. 1872. 43 szám.</p>	<p>GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár. Egyes példány ára helyben 10 kr.</p>	<p>Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirát, mely »LUDAS MATYINAK« van szánya.</p>
---	--	---	--	---

Hivatalos titok!!

A honvédek generálját
Menyus vitéz hadügyér
Urat interpellálom én
Egy kis nemzeti ügyér..

Rövideden előadom
Im a dolog fácitját:
Hogy a tisztelt miniszter ur
Megérthesse a nyitját.

A fináncdirectiótól
Vitéz Menyus! hadd csak halld!
Szétválasztották nem rég a
Fiók letét hivatalt.

És minthogy itt a kasszában
Sok millióska hever..
A budai komandótól
Strázsát kértek.. mit Gewehr.

A silbakot a komandó
Csakis úgy ígérte meg:
Hogy ha lesz az épületnél
Katona faköponyeg?

Állítottak tehát egyet
Erre a bulletinre...
Be is festették azt szépen
Pompás nemzeti színre.

Mikor ezzel készen voltak
S kérték, hogy no adja hát...
Az Oberkommandó azt a
Cserepáros katonát...

Tudod-e azt Menyus vitéz!
Hogy mi lett a resultat?
Az, hogy „strázsát nemzeti szín
Faköponyegbe nem ád.“

Ugy e bizony ez is vívmány!?
No megköszönjük szépen..
S kérdem a honvédminisztert
Egy nemzetnek nevében!

A gyalázat szégyen pirja
Nem égeti-e képét?
És ha cserepárt nem adnak.
Mire való a honvéd?

Vitéz Kujon generális ur bizalmas levele a magyar delegátusokhoz.

*Kedvelt hiveim, nagyrabecsült
füles atyafiak!*

Mindig hallottam azt, mégnyáladék gyermekkoromban is, hogy nincs a földkereken olyan lány szívü, tátott száju náció, mint a magyar! mert ha bánni tudnak vele mint hősköltevényei s népdalai is mondják, „még az ingét is odadja.“

Eleinte ugyan midőn azt a négy millió, s néhány százezer bakatell forint előirányzatát kendtek elé betesztem, nadrágomban nem épen csekély szurkot éreztem, mert azt hittem, hogy a folytonos préselés, végre is kifogja meríteni atyaságtoknak birkatürelmét, s nagyot rugván bődültégükben, bizony még azt fogják mondani, mit egykor az a megbokrosodott ónodi országgyűlés, hogy „eb ura fakó, nekünk bizony nem parancsol a német.“ . . .

Hanem látszik, hogy kegyelmeteken már sokat fogott a civilizáció puhító rendszere. s nem olyan szilajak, mint őseik, ama vad ónodiak voltak.

Legyen ezen érdekért méltó Bach és Smerling, nem ugyan az akasztó, hanem valami más monumentális fára.

Ugy látszik, hogy nagyon megkönnyítették ezek a vércsetermészetü urak az én ösvényemet, s nem igen sok akadályt hagytak nekem arra nézve, hogy utamon szabadon és fenakadás nélkül mehessek előre.

Soha már fainabb, engedelmesebb népet nem süttöt európai pék Aradig, mint ez a magyar delegáció!

Csak azt bánom, hogy 4 millió helyett, 14 milliót nem kértem tőle!

Mert hisz úgy ki van ez a magyar már az engedelmességre dressirozva, hogy nyergelni lehet, mint egy meklenburgi táltost.

Hanem meg is szolgálom nekik ezt a barátságot.

Mindegyik delegátus számíthat arra, hogy tekintve a közös haza iránt tett érdemeket és szolgálatokat, a körülményekhez képest, mint egykor Deák Ferenc nagy és bölcs hazánkfia szokta mondani, esetről esetre, mindegyik delegátusnak testére, jó erős mungó nadrágot szabatok.

Igy a hazafiság és a buzgalom, legalább meg lesz jutalmazva és fel lesz tüntetve.

Azon kívül, ha csak valami ak aranyér, vagy valami makacs köszvény meg nem rongálja tábornoki inamat, számíthatnak még más barátságra, és a kitüntetés más nemeire is.

Én smucig soka sem voltam, s az érdemeket mindig tudtam méltányolni.

Ha Bécsbe feljönnek, még vajas kiflit és szentelt gyertyát is kapnak kendtek tőlem.

Szentelt vizet majd ad hozzá gróf Cziráki és gróf Apponyi. Ezek a makverő polgárok is a mi kengyelfutó

hiveink, s világért meg nem engednék, hogy a konforjhoz szokott vágyaik, valamibe hiányosságot szenvedjenek.

Azért drága telegatyusok, fogadják kendtek kézzsoritásomat.

Ha jövőre is mellettem szavaznak kendtek, lesz piros mungó nadrág quantum satis.

*Kendteknck örök hívük
Vitezló **Kujon** generális.*

Kuruc és a labanc.

(Történeti kép nem 1867-ből, hanem 1711-ből)

Deák Ferenc (az a régi)

Nagy kuruc!

A volt ám csak kemény magyar

Teremtucscs.

Tökölinél s Rákócínál

Eredes.

(No de tetted dicsérjen meg

Vén deres!

Tudta mit tart a nemzeti

Tiz parancs. . .

„Kutya“ lennék inkább — mondá —

Mint labanc!

Deák Ferenc Duna Vecse

határán . .

Öl, vág, és diadalt szerez

Vér árán.

Eldöngeti a labancot

Az öreg,

Vitézséggel egész táborn

Tör ő meg.

Kráj-c-t a vezért saját kézzel

Fogja el.

A labancok hadtervét így

Rontja el.

Selmec alatt is vitézül

Csatázik,

Ott is addig öl, míg vérben

Nem ázik,

Hires Bottyán intézi bár

A harcot:

De csak Deák vág le legtöbb

Labancot.

Majd békét kér a labanc

A kuructól.

A kard helyét elfoglalja

A lud-toll.

S alá írja a békét nagy

Kuruc is.

Bárha tudta, hogy a labanc

Huncfut is.

Bakonyi levelek.

Édes Matyim!

Ugy örül a lelkem kívül és belül is. Hogy is ne?

Hát nem örvendetes egy állapot az, midőn egy magyar embert, hozzá még mágnást, Andrásit annyira megraknak, akarom mondani kitüntetnek a külhatalmak üstökösei minden rendű és rangu álló és bolygó csillagokkal, hogy a göncölszekerén és a fiastyukon kívül talán már egyéb sem maradt az égen.

Nem tom igaz-e? de itt a Bakonyban legalább azt beszélnek, hogy Andrassy Gyula melle a berlini találkozás tiszteletére annyira kitapaciroztatott rendelkezettel, hogy a hatalmas Ozman-rendnek már csak a háta közepén jutott hely.

Szja bizony! ily szerencsétlenül jár az, a ki akaratlanul is nagy diplomata lesz.

Épen nem pletykabeszéd tehát, a mi itten nálunk a Bakonyban szájról-szájra jár, hogy a külügyminiszter ő excellentiájának legközelebb a monchoi császár, a persah sah és a római csalhatatlanság is megküldi csillagait és keresztjeit.

Már ezeket aztán hol fogja ő excellentiája hordozni? alkalmasint a frakkjának két szárnyán.

Hanem azt mondják, hogy herceg Metternich mégis többrendbeli csillagokkal rendelkezett, azonban mi lett a vége?

Talán emlékszel rá édes Matyim! hogy ő hercegsége 1848-ban mint szökött meg Bécsből? Hogy ne emlékeznél, hiszen épen te beszélted el azt nekem, hogy ő hercegsége egy bérkocsin szökött meg, s midőn így vitte a fiákeres kifelé Bécsből, egy utcai suhanc a kocsis hátulsó bakjára akart felkapaszkodni s a kocsis hátracsapva ostorával rákiálta:

„Eltakarodj huncfut! egy már ugyis ül itt bent.“

Na de ez régen volt ugy-e?

Most új emberek új csillagok, s talán nem is olyan goromba fiákkeresek vannak. Tehát nem azért mondtam el, hogy még talán Andrassy is járhat ugy mint herceg Metternich!

Az egész csillaghullásnak csak az a haszna, hogy ragyogunk a ragyogó csillagát ennek a földies égboltnak, habár kevés is a pénzünk.

Serbusz vagy szervusz

Sobri Józsi.

„Nyugszik lelkem már csendesen.“

A tihanyi félsziget nem csak ekhójáról híres és nevezetes, hanem a pápai deákok előtt arról is, hogy a református község igen szegény állapota benne.

A mesternek ezelőtt néhány évvel még kókvája volt, mely deákműszó annyit jelent, hogy házról házra sorba főztek a mesternek ebédet.

Egy izben afféle tréfás mester kerülvén a faluba, midőn tapasztalta, hogy heteken át napról napra min-

den háznál ugy nevezett „gazda hal“-at sütnek főznek számára, kezdte a hal traktát keservesen megenni.

Ezen segíteni kell, — gondolá magában a mester. — Kapta magát ő is mindennap a LXI-ik zsoltárt éneklé a templomban, melynek első verse következőleg szól:

„Kiáltásom hald meg isten, vedd füledbe az én könyörgésemet.“

Ez az örökös kiáltás meg a templomba járó hiveknek nem tetszett. Egy darabig csak türték, csak elmondogatták a mester után, de miután látták, hogy a mester mindennap csak azt az egy zsoltárt fujja, felszólította az öreg bíró, hogy miért gajdolja mindig ugyanazon éneket?

Hát azért éneklek biz én — mondá a mester — mert azt hiszem, hogy kigyelmetek nagyon szeretik az egyformaságot s az egyformaság kedvéért mindennap gazda halat etetnek velem.

A falu bölcsei belátták a mester igazságát s a kupaktanács ugy intézkedett, hogy a mester hetenkint csak egyszer kapjon halat. Másnap mindjárt az öreg bíró küldetett is neki töltött káposztát és turós csuszát, mire a mester meglegedését aztán ez énekben tejezte ki:

„Nyugszik lelkem már csendesen.“

Adomák.

Nagy gyanu volt a Bach korszak alatt egy vámosi emberre, hogy szomszédjának lovát ellopta.

A Bach szolgabíró, a nélkül, hogy ez ügyben tüzetes vizsgálatot tett volna, legott az eset feljelentése után, elfogatta az illető polgárt, s bírósága elé állította.

— Hát erre, meg amarra, szedte vedte gazembere! — mondja neki a bíró — ne is tagadja kend, kend a zsvány, kend lopta el a szomszédja lovát.

A delinquens igen flegmatikus ember volt, s igen restellette, hogy ez a Bach bíró ilyen kegyetlenül neki rontott.

— Igen, igen! ismétlé a bíró, nincs mit tagadni, minden tudva van, kend a lólopó.

— Mit? förmedt fel erre a vallatott — én lólopó? . . . Az is huncfut a ki ezt mondja, s az is a ki elhiszi . . .

Vizsgálat alatt állt egyszer egy mesterember.

— Hogy hívják kendet? kérdé a bíró.

— Tubák János, kegyelmes uram! — válaszolá a megfélemlített polgár.

— Miféle mester ember?

— Hát könyörgöm alásan, tisztesség nem esik mondván — takács mester emher vagyok.

Delegationali

hippodrom.

A cigány.

Photographia.

A cigány Plutónak kormozott angyala . .
 Kit az üst feneke feketére nyala.
 Göndörhaja olyan mint vadsüldő serte,
 Suvixos szálaít szeplősiti serke.
 Csókaszín homlokán ráncos gödrök ülnek,
 Szurkos szemöldöki görbén kifeszülnek.
 Ürög, forog szeme, Vulkánusnak szene
 Porától belepsett durva pergamene.
 Szája mindent darál, mindent öröl nyelve,
 Hasa mindig korog, soha sincs eltelve.
 Foltos bár nadrága, de azért felhuzza . .
 Minden csekélységért az orrát felduzza.
 És ha paszomántok pompázzák nadrágát . .
 Le sem rajzolhatni kényes uraságát.
 Egész egy hercegi hivatalt mutogat,
 Nem arat és nem vet, de nem is szántogat ;
 Nem kaszál, nem kapál, soh' se munkálkodik,
 Mig ezt cselekedné inkább hivalkodik.
 Teljes életében, ha van is munkája . .
 Annyi, hogy az üstöt teknőt eszkábálja.
 Könnyen él s élelmét a babonáságon
 Keresi és egyéb mende-mondaságon.
 Egy kis család lopás szinte nagy gyengéje,
 Ritkán is vesz rajta, nagy a szerencséje.
 A szükség és a baj nem igen fog rajtok.
 Kormosak, és lusták miként a bivalyok.
 A kettő közt mégis nagy különbség vagyon,
 Bivaly a veresre haragszik de nagyon.
 A cigány ellenben a veres nadrágot . .
 Épen úgy szereti, mint a hazugságot.

Egy új Delila.

Jerne nagysám csinos kis falusi libácska !
 Szeme oly ragyogó, mint a Szumrák test-
 vérek valódi talmi arany schmukja.

Keble olyan gömbölyü, mintha vattával lenne
 kitapacirozva.

Karjai hófehérek, mint Mészáros Alajos
 fehér cukra a Hatvan és Magyar-utca szeg-
 letén nyitott elegáns fűszerkereskedésében.

Szóval a természet Jerne nagysámat megál-
 dotta bályakkal, csak egyről feledkezett meg. Kis
 fejcskéjének padolatjára elfelejtett dus hajzatot
 növesztetni.

E hajtalanság igen busitá, különösen midőn
 a „Budapesti Közlöny“-ben olvasá, hogy a kopasz
 szt. Gellérthegynek is lesz már frizurája, mert
 60,000 darab galagonya tüskével fogják azt be-
 fásítani.

Minél kevesebb haja volt Jerne nagysámnak,
 annál több volt a szolgáló leánynak Fáninak,

Jerne kisasszonynak oly annyira fájt foga a
 Fáni gyönyörű hajzatára, hogy fogfájását Török
 József pesti gyógyszerésznek itatos papirosból
 készült fogszivarkái sem enyhítették legkevésbé
 sem, dacára bűdös illatuknak.

Jerne nagysám tehát minden áron birni
 akarta a Fáni haját schinyónak, fontjáért ígért is
 2 frt 25 krt (a lószőrnek is enyiért adják fontját.)
 Fáni azonban mit sem akart az alkuról hallani,
 azt mondá, hogy nem evett bolond gombát, hogy
 megfossa magát oly csekély árért ékességétől.

Jerne nagysám tehát sirt mérgében, pici
 lábaival úgy tipegett-topogott, s rugdalózkodott,
 mint valami kis csacsi; roppantul sértette büsz-
 keségét, hogy egy trampli szolgálónak szép haja
 legyen, és ő kisasszony létére még csak meg sem
 veheti.

Jerne kisasszony elkényeztetett leánykája
 volt a mamának, ki megszokta volt a kisasszonynak
 minden névetséges vágyait teljesíteni. Jerne nagy-
 sám tehát a mamához fordult kivánságával, még
 pedig azon elhatározottsággal, hogy ha az övé
 nem lehet a Fáni haja, tehát ő megmérgezi magát
 két pakli gyufáról levakart foszforral.

A mama ily életveszélyes fenyegetésre eltö-
 kélette magában, hogy a haját megszerzi kedves
 gyermekének.

Egy éjjel tehát, midőn az egész háznép hor-
 tyogott, Jerne mamája felkelt szép csendesen,
 gyertyát gyújtott és egy nagy fene szabó ollóval
 neki ment Fáni szolgálónak, és úgy lenyiszálta
 annak dus hajzatát tőből, mint Delila hajdanában
 Sámsonét.

A levágott haját azután a mama oda adta
 prezentbe leányának.

Fáni szolgálót csak úgy környékezte a lapos
 guta, midőn felébredt és látta meghajatlanságát ;
 oly rémségesen kezdett jajgatni, mintha spēkel-
 ték volna.

A dolog a biró elé került, ki aztán ilyen bölcs
 ítéletet hozott.

„A lenyiszált haj a birót illeti, azt ő majd
 eladja a zsidónak a szegények pénztára javára.
 A perlekedő felek pedig egyezzenek ki oly for-
 mán, hogy a mama hozasson Pestről Török József
 király utcai patikájából egy tégli szakál és haj-

növesztő pomádét 2 frt 10 krért, és azzal kenegetse a feje bubját a kisasszony és a szolgáló; az eredmény nagyszerű leend, mert 14 nap mulva olyan hosszú haja lesz mindkettőnek, mint a Tavasz Endre szakála.

E bölcs ítéletbe mindnyájan belenyugodtak. A pomádé rögtön meglett rendelve; három nap mulva posta utánvét mellett meg is érkezett a Rips-pomádé, és lett kenegetés derűre borura.

De óh csodák csodája! az a kevés haj, a mivel még birt Jerne nagysám és Fáni szolgáló, az is lehullott utolsó szálig a fejük tetejéről, mint ősszel a levél az ágról, és lőnek oly csiszta kopaszok, mint maga Török József patyikus. Most a csupaszfejű Jerne és Fáni be akarják perelni Török patyikást, hogy kárpótolja őket elvesztett hajukért. A per kimenetelét majd megírjuk hova dől el.

Suum cuique.

Összejártam nagy Magyarországot,
És hallottam sok szép furcaságot;
Összejártam sárkányparipámon
S nem fizettem semmiféle vámon.
Összejártam nagy Magyarországot,
Olvastam a „Kecskeméti Láp“-ot.
Benne van szó hol egyről hol másról,
Egy helyen jó Keresztes Andrásról.
Mondja, hogy szép muzsikászó mellett.
Társival több utcát bekerengett;
Bekerengett egy bizonyos órán,
De nem esett semmi baj az orrán.
Ám azért ő „csehek“ vezetője...
Kérdés tettem én tehát felőle.
Mondta nékem a becsületes nép:
Az nem áll és nem állhat semmikép.
Jó Keresztes magyar ember talpig,
Szereti a hazát, hát nem alszik;
Nem közömbös, van közügyre gondja,
A mi szíven fekszik, azt kimondja.
Jó Keresztes olyan magyar ember,
Mint a legtöbb, -bor kell néki, nem ser.
Ráhuzatja a szép magyar nótát.
S maga nem fú szerencsétlen fótát.
Tisztviselő, bár nem húz-von senkit,
Rangkülönbség nélkül néz mindenkit;
Gaztettekre fellázad a vére..
Nem ragadt folt soha jellémére.
Nem vezetett soha semmi muszkát,
Ostorozta a magyar katuskát;
Még „csehet“ sem vezetett, csak magyart
Olyan polgárt, ki a balpárttal tart.
Csákány Laci,
a régi garaboncsás deák.

Az ekeli ember.

Csunya ködös időben Komáromba ballagott az ekeli ember.

Már alig volt Komáromhoz egy negyed óra járásnyira, midőn eszébe jut, hogy pipára is kéne gyujtani.

Elővette tehát a dohányzacskót, a makra pipát, acélt, kohát, taplót. Azonban nagy szél is fujt, tehát megkelle fordulnia, hogy a tűz beleakadjon a taplóba.

Midőn aztán minden megvolt, s javába füstölt a dohány, tova ballagott, a nélkül azonban hogy visszafordult volna.

Már vagy jó egy órát poroszkált, midőn egyszer kifogyott a türelemből, s elkezdett kegyetlenül zugolódni.

— Ejnye a ki erre meg amarra azt a Pontius Pilátusát! — mormogá magában — annak a Komáromnak, tán bizony elszökött a helyiből, hogy már be nem érem!?

A mint azonban így töprenkednék és zugolódnék, egyszer csak azt veszi észre a mi jámbor polgártársunk, hogy bizony ő nem Komáromba, hanem ismét az ekeli határba jutott.

Ekkor vágta aztán még csak mérgiben földhöz a sapkát, észrevévén a szörnyű megbotlását az ő elméjének;

Kiadó szállások.

Iten kiatantó van

Ety szopák putoral

solid egy fiatal embereknek
kivéve studentet.

Bejárat van a kapun földszint.

Elsődik emelet, kiadni egy szoba csak fiatal uraknak
behuzódni első novembr, szalas jó, szolgálat
pucolás és rámolás

Gazdaszon csinos. Gratis.

Itend van

1 emelet numero 10 jobbra balról
egy familiának kiadó,
feleség, 3-4 gyermek, magányos szobacicus.
3 szoba szép konyha, kamera,
pince és padtlás vízvezetig.
Feltidel nem lárma, a késő tekergés, csavargás
tilos van.

10.000 kötet a legjobb művekből

Sulyok J.
PEST, dohányutca 2. sz. a.
a Bazárban,
az izz. templom
átellenében.

Sulyok J.
PEST, dohány utca 2. sz. a.
az izz. templom átellenében.

Kölcson-Könyvtár.

A regényirodalom disze

A legújabb művek is azonnal megrendelhetőek

Első előadás

Kölcsonöket
bérháza kra és jószágokra
eszközöl az ügyvédi iroda
**Pesten, országot 10. szám,
I. emelet.**

Tanulóifjakkak ajánlva.
A legfinomabb, legjobb és leg-
tartósabb aczél
„honvédtoll“
Pesten.
a hatvani és gránátosutca ezegletén
kapható
Györi Pál papirkereskedésében.

Rothschild & Comp.
Opernring 21.
Bécsben.

Minden létező
állampapírok, elsőbbségi
kötvények, sersjegyek,
vasut-, bank- és ipar részvényeknek
vétele, eladása, valamint elcserelése.
Szelvények beváltása.
A es. kir. bürzeni bizományok
készpénzfizetés vagy 10% előpénz mellett
teljesítettnek.
Mindennemű sorsjegyek
havonkénti részletfizetés mellett — 5 fttől
felfelé — eladatnak.

minden huzásnál érvényes
20-ad részvényjegyek
minden további utánfizetés nélkül.
az

40-ed	1839. es. k. osztr. államsorsjegyre	6 ft.
20-ad	1860. es. k. osztr. államsorsjegyre	8 ft.
20-ad	1874-ki magyar jut. sorsjegyre	7 ft.
20-ad	1870-ki török vasuti sorsjegyekre (36 huzásnál érvényesek)	4 ft.

A „HAZA“
életbiztosító és hitelbank.
Alaptőke 3.000,000 frt. oszt. ért.
Különböző tartalékbani összes alapja 1.247,506 frt. 43 kr.

Igazgatóság Pesten.

Elnök: *Gróf Forgách Antal*, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, m. orsz. képviselő stb.
Gróf Nádasdy Lipót, b. titkos tanácsos, Komárom-megye örökös főispánja stb.

Alelnök: *Gróf Szapáry Gyula*, m. orsz. képviselő stb.

Igazgatók: *Grabovszky György*, nagykereskedő, kir. tanácsos. *Koppél L. M.*, nagykereskedő stb. *Nádossy György*, nagykereskedő stb. *Szumrák Frigyes*, nagykereskedő stb.

Igazgatóság Bécsben.

Alelnök: Koromlai lovag, *Schey Károly*, nagybirtokos stb.

Igazgatók: *D'Israeli Mosco*, az Israeli és Benvenisti bankház főnöke. *Gróf Hardegg Domokos*, nagybirtokos stb. *Kolischer József*, nagybirt. stb.

Vezér-igazgató: *Kiss Zsigmond*,

A bank az életbiztosítás minden műveleteit a **legelőbb díjak és legelőnyösebb** feltételek mellett közvetíti, és az előforduló haláleseteket, melyek után eddig **631,749 frt 56 kr.** kifizettetett, a legpontosabban és leggyorsabban elintézi. Ezen eljárásának köszönheti, hogy közel **21 millio forint** érvényben álló biztosításai vannak, melyek után az évi díjbevétele mintegy **egy millio forint.**

Kimerítő felvilágosítással és programokkal szívesen szolgálnak: a bankigazgatóság **Pesten, Deák Ferencz utca 5. sz., Bécsben, Esslinggasse Nr. 18,** valamint a bank vidéki fióktelepei.